

ДИМИТЪР ДИНЕВ

Възпитаник на Машинното училище

СПОМЕНИ ЗА Н. ВАПЦАРОВ В РАЗЛОГ ПРЕЗ 1925 И 1926 ГОД.

През август и септември 1925 год. инсталирвах електрическата централа в гр. Разлог - новост за тамошния край.

Тогавя бях 22-годишен, скоро излязъл от Морското машинно училище във Варна. С неуморния си труд, постоянство, весел характер и здрава натура, спечелих симпатиите на млади и стари в този край. Населението беше доволно от работата ми и където се мернех - по улици или домове - билах обкръжен с почит. Колко бащи пожелаваха техните синове да не остават в пиринския край, а като мене да следват пътя на творческата техника.

Учениците от всички класове на гимназията бяха най-ревностните мои обожатели. Като млада издънка на новия живот, те се чувствуваха облъхнати от повей на новото, което носех от старите предели на страната. Между тях, още в началото на учебната година се яви един слаб, височек, с открито и високо чело, с гъсти вежди и с дълбок меланхоличен поглед младеж от съседния гр. Банско - Никола Вапцаров.

Изпърво неговата провлачена, бавна и с особено наречие реч бе чудна за мене, понеже още не разбирах тънкостите на банския говор, но след време свикнах с него. Вапцаров почти не се отделяше от мене. Където и да бъдех, той ме намираше и, обкръжен от някои негови другари, той наблюдаваше от страни моя сръчен труд и подвижност в инсталациите: поглъщаше всяко мое движение и изрядко отговаряше на въпросите на своите другари. Така той търсеше моето внимание, но аз бързах в работата си, за да скача веригата, та по-скоро да светне.

През почивките, обаче, повеждахме разговор по негови откъслечни въпроси относно техниката в България, па и в чужбина.